

чрез
Административен съд – София град
47 състав
до
Върховен административен съд

КАСАЦИОННА ЖАЛБА

от Мохамад Алрахмун Уалид
ЛНЧ:7002933767
гражданин на Сирия
със съдебен адрес
гр. София, ул. "Върбица" № 7
чрез адв. Пламен Желев
член на САК
гр. София, ул. "Върбица" № 7 - БХК

срещу:
Решение № 33946/17.10.2025 год. на
АССГ, 47 състав по
адм.д. № 6882/2025 год.

Уважаеми върховни административни съдии,

С горното решение на АССГ бе отхвърлена жалбата на доверителят ми против решение на председателя на Държавната агенция за бежанците с която ми е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по реда на ЗУБ поради наличие на изключваща клауза по чл.12, ал.2, т.4 от ЗУБ.

Така постановеното решение е неправилно поради нарушение на материално правни разпоредби, необосновано е и е постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Съдът при постановяване на решението си не се е съобразил със следното:

Решението за отказ за предоставяне на международна закрила е обжалвано за пръв път като е образувано административно дело № 1951/2023 пред АССГ. С Решение № 1587 от 11 март 2024 г. съдът е отхвърлил жалбата.

Срещу решението на АССГ е подадена касационна жалба и е образувано административно дело № 5165/2024 пред Върховния административен съд, Трето отделение.

С Решение № 7209 от 26 юни 2025 г. Върховният административен съд отменя решението на Административен съд – София-град в частта касаеща предоставяне на хуманитарен статут и връща делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд. С решението си ВАС е дал задължителни указания на АССГ да изиска класифицираната информация изходяща от ДА "НС", за да извърши съдебен контрол относно твърдението, че кандидатът представлява заплаха за националната сигурност. Видно от мотивите на решението съставът на ВАС се е съобразил с мотивите изложени в обжалваният административен акт в насока, че са налице условията за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ.

Видно от мотивите на обжалваният съдебен акт, решаващият състав на АССГ не е съобразил както тава заключение на ВАС, така също и, че административният орган е изложил мотиви в своя акт (страница 3-та от решение №18365/27.11.2023 г.), че спрямо

доверителят ми са налице основания за предоставяне на хуманитарна закрила, а е приел, че такива не са налице.

Както е посочено по-горе на страница трета от решението е записано следното цитирам: *...Търсецкият закрила отговаря на условията на условията по чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут...*

В следващите абзаци от същото решение са изложени мотивите относно твърдяната заплаха за националната сигурност.

Решаващия съд отново е изложил незаконосъобразен извод, че преценката дали търсецкият закрила представлява заплаха за националната сигурност е изцяло в правомощията и компетентността на ДАНС и тяхното становище е задължително и обвързващо ДАБ в производството по предоставяне на международна закрила.

Съдът не е съобразил отново задължителното за съдилищата в България тълкуване на общностни норми, Решение на Съда (първи състав) на Европейския съюз от 22 септември 2022 година, постановено по дело C-159/21 с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС, в което е прието, че:

„(т.2) Член 4, параграфи 1 и 2, член 10, параграфи 2 и 3, член 11, параграф 2 и член 45, параграф 3 от Директива 2013/32 във връзка с член 14, параграф 4, буква а) и член 17, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплаха за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище.“

Съдът при постановяване на решението си не е съобразил, че цитираното решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) е относимо и към процесния случай, като представеното по делото писмо на Директора на ДАНС, следва да се приеме за немотивирано становище по смисъла на т.2 от Решението на СЕС по дело C-159/21, тъй като както в писмото така и в справката цитирана в него не съдържат изложени факти по същество.

Действително Държавна агенция „Национална сигурност“ представлява орган със специализирани функции, свързани с националната сигурност, по смисъла на цитираното Решение на СЕС, тъй като съгласно чл.41, ал.1, т.1 от ЗДАНС, агенцията осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България, като дава становища по молби за предоставяне на убежище, статут на бежанец, хуманитарен статут и временна закрила по Закона за убежището и бежанците, а последното правомощие на Агенцията кореспондира с въведеното в чл.58, ал.10 от ЗУБ задължение, при получаване на молба за предоставяне на закрила, компетентните органи да изискват писмено становище на ДАНС, което се взема предвид при произнасяне в производството по общия ред.

Съдът е приел видно от мотивите на решението си, че преценката дали доверителят ми представлява заплаха за националната сигурност, е изключително в

правомощията на ДАНС и че тяхното становище по чл.58, ал.10 от ЗУБ е задължително и обвързващо административния орган.

В цитираното решение СЕС се посочва, че „... единствено решаващият орган, под съдебен контрол, е този, който трябва да направи преценка на всички релевантни факти и обстоятелства, включително свързаните с прилагането на членове 14 и 17 от Директива 2011/95, след извършването на която да приеме решение.“

Развити са и подробни мотиви в насока, че процедурата за разглеждане на молбите за международна закрила трябва да се проведе от решаващия орган, който следва да отчете във всеки отделен случай конкретните факти, които са му известни, с цел да определи дали съществуват сериозни основания да се счита, че положението на заинтересованото лице попада в хипотезата на евентуална заплахата за националната сигурност, както и че този орган не може надлежно просто да приведе в действие решение, прието от друг орган, което е задължително за него по силата на националната правна уредба, и само на това основание да откаже да предоставяне на субсидиарна закрила.

СЕС приема, че решаващият орган трябва да разполага с цялата релевантна информация и с оглед на тази информация самостоятелно да прецени фактите и обстоятелствата, за да определи съдържанието на решението си, както и да го мотивира в пълна степен.

Безспорно е че административният орган не е разполагал с информация поради каква причина доверителят ми представлява заплахата за националната сигурност.

По така изложените съображения, и предвид задължителното тълкуване за недопустимост на национална правна уредба, съгласно която решаващият орган е длъжен да отказва да предостави субсидиарна закрила във всички случаи, когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплахата за националната сигурност, считам че решението на съдът, в частта му, с която на търсещият международна закрила е отказано предоставянето на хуманитарен статут е немотивирано.

Решаващият съд не е разгледал и не е взел предвид изложените по-горе обстоятелства, не е събрал всички необходими доказателства за правилното разрешаване на спора, поради което е постановил, едно незаконосъобразно решение, постановено и при съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

ИСКАНЕ: С оглед гореизложеното уважаеми върховни административни съдии, Ви моля да постановите решение по силата на което да отмените Решение № № 33946/17.10.2025 год. на АССГ, 47 състав по адм. д. № 6882/2025 год. със законните от това последици.

Особено искане: Моля на основание чл.4 от ГПК във връзка с чл.14 ал.2 от АПК за съдебното заседание да бъде назначен преводач от арабски език тъй като доверителят ми не владее български език.

Приложение: препис от жалбата за ответната страна

С уважение:

